

ĐĂNG EMMANUEL

(Chúa nhật IV mùa Vọng, năm A)

Emmanuel [**עִמָּנוּאֵל**] – theo tiếng Hebrew nghĩa là “Thiên Chúa ở cùng chúng ta” (Mt 1:23; Is 7:14) – là tước hiệu đặc biệt dành cho Chúa Giêsu, Ngôi Lời nhập thể làm người để cứu độ nhân loại.

Người ta cho rằng chữ Noël được giản lược từ chữ Emmanuel, có gốc từ tiếng Pháp – dạng cổ là Naël, và chữ này lại có gốc từ Latin là nātālis (diēs) – nghĩa là “(ngày) sinh”.

Ngày xưa, Đức Chúa phán với vua A-khát: “*Người cứ xin Đức Chúa là Thiên Chúa của người ban cho*

người một dấu dưới đáy âm phủ hoặc trên chốn cao xanh” (Is 7:11). Nhưng vua A-khát trả lời: “*Tôi sẽ không xin, tôi không dám thử thách Đức Chúa*” (Is 7:12). Thiên Chúa cho phép ông cứ xin một “dấu lạ” nhưng ông không dám, vì ông biết và tin thật rằng Thiên Chúa là Đấng toàn năng.

Đó là đức tin của vua A-khát. Đức tin rất quan trọng, nhưng người ta chỉ tin khi nào mắt thấy tỏ tường, và người ta thường “chạy đua” tìm kiếm những “dấu lạ” hoặc “sự lạ”, thỏa tính hiếu kỳ rồi thôi, thế mà người ta vẫn nghĩ mình có đức tin mạnh mẽ. Đa số phạm nhân là thế. Ngày xưa, ngôn sứ Isaia đã phải lên tiếng: “*Nghe đây, hỡi nhà Đa-vít! Các người làm phiền thiên hạ chưa đủ sao, mà còn muốn **làm phiền cả Thiên Chúa** của tôi nữa? Vì vậy, chính Chúa Thượng sẽ ban cho các người một dấu: Này đây người thiếu nữ mang thai, sinh hạ con trai, và đặt tên là Emmanuel*” (Is 7:13-14).

Đấng Emmanuel ấy chính là Thiên Chúa, là Đấng “làm chủ trái đất cùng muôn vật muôn loài, làm chủ hoàn cầu với toàn thể dân cư” và Ngài tạo “nền trái đất dựng trên biển cả, đặt vững vàng trên làn nước mênh mông” (Tv 24:1-2). Ngài là Đấng Thánh, quá cao cả và vĩ đại, thế thì “ai được lên núi Chúa và được ở trong đền thánh của Ngài?” (Tv 24:3). Một câu hỏi xem chừng khá “hóc búa”. Đó là vấn nạn!

Đấng Emmanuel là Thiên Chúa uy linh cao cả, nhưng Ngài không thích dùng “quyền” mà “hành” người khác như những phạm nhân có chức vị và quyền thế, mà Ngài khiêm hạ và hòa nhã với mọi người, dù đó là các tội nhân xấu xa. Theo tác giả Thánh Vịnh, những người được lên núi Chúa và ở trong đền thánh của Ngài là những người “tay sạch lòng thanh, chẳng mê theo ngẫu tượng, không thề gian thề dối”, và họ “sẽ được Chúa ban phúc lành, được Thiên Chúa cứu độ thường công xứng đáng” (Tv 24:4-5). Tác giả Thánh Vịnh

gọi những người đó là “dòng dõi những kẻ kiếm tìm Ngài, tìm thánh nhan Thiên Chúa nhà Gia-cóp” (Tv 24:6).

Thánh Phaolô bày tỏ: *"Tôi là Phaolô, tôi tớ của Đức Kitô Giêsu; tôi được gọi làm Tông Đồ, và dành riêng để loan báo Tin Mừng của Thiên Chúa"* (Rm 1:1). Rồi ngài giải thích cặn kẽ: *"Tin Mừng ấy, xưa Người đã dùng các ngôn sứ của Người mà hứa trước trong Kinh Thánh. Đó là Tin Mừng về Con của Người là Đức Giêsu Kitô, Chúa chúng ta. Nhưng xét như Đấng đã từ cõi chết sống lại nhờ Thánh Thần, Người đã được đặt làm Con Thiên Chúa với tất cả quyền năng. Nhờ Người, chúng tôi đã nhận được đặc ân và chúc vự Tông Đồ, làm cho hết thảy các dân ngoại vâng phục Tin Mừng hầu danh Người được rạng rỡ. Trong số đó, có cả anh em, là **những người đã được kêu gọi để thuộc về Đức Giêsu Kitô**"* (Rm 1:2-6).

Chúng ta vô cùng hạnh phúc, vì dù là tội nhân khốn nạn nhưng vẫn được Thiên Chúa kêu gọi để thuộc về Ngài, muốn chúng ta hoàn toàn nên giống Ngài: *"Hãy hoàn thiện như Cha trên trời là Đấng hoàn thiện"* (Mt 5:48). Chúng ta là các thánh-nhân-lữ-hành, cùng sống trong một Hội Thánh, hiệp thông với các thánh-nhân-vinh-hiển (các thánh trên trời) và các thánh-nhân-đau-khổ (các linh hồn nơi luyện hình). Trong tinh thần thánh đức đó, Thánh Phaolô cầu chúc mọi người: *"Kính gửi tất cả anh em ở Rôma, những người được Thiên Chúa yêu thương, được kêu gọi làm dân thánh. Xin Thiên Chúa là Cha chúng ta, và xin Chúa Giêsu Kitô ban cho anh em ân sủng và bình an"* (Rm 1:7).

Giáng Sinh kề cận, Giáo hội muốn chúng ta biết rõ “gốc tích” của Đức Giêsu Kitô qua trình thuật Mt 1:18-24, liên quan “dấu lạ” mà ngôn sứ Isaia đã tiên báo. Thánh sử Mát-thêu cho biết: Cô Maria, mẹ Người, đã thành hôn với Chú Giuse, nhưng trước khi hai người về chung sống, Cô đã có thai do quyền năng Chúa Thánh Thần. Đó là điều rất lạ, người không có đức tin thì không thể nào tin được.

Theo sự thường thì đó là “tiếng sét ngang tai”, là “chuyện tà trời”, chắc hẳn khi nghe người ta xì xầm chuyện Cô Maria có thai thì Chú Giuse buồn lắm. Thật khó xử. Tiến thoái lưỡng nan. Bỏ thương, vương tội. Vả lại, cả hai Cô Chú còn trẻ, cùng khẩn giữ đồng trinh, sao lại xảy ra “chuyện động trời” như vậy chứ? Căng thật đấy!

Là người công chính và không muốn tố giác Bà Xã, nên Chú Giuse định tâm âm thầm lặng lẽ bỏ đi xa, chứ ở lại thì “nhức đầu” lắm! Thế nhưng người tính không bằng trời tính. Kế hoạch của Thiên Chúa rất mầu nhiệm.

Thật vậy, khi Chú Giuse đang toan tính như vậy thì sứ thần Chúa hiện đến báo mộng: *"Này Chú Giuse, con cháu Đa-vít, đừng ngại đón Cô Maria vợ Chú về, vì người con Cô cư mang là do quyền năng Chúa Thánh Thần. Cô sẽ sinh con trai và Chú phải đặt tên cho Con Trẻ là Giêsu, vì chính Người sẽ cứu dân Người khỏi tội lỗi của họ"* (Mt 1:20-21). Chắc hẳn Chú Giuse thở phào nhẹ nhõm vì ẩn số được giải đáp rất rõ ràng!

Tất cả sự việc này đã xảy ra, đặc biệt là để ứng nghiệm lời xưa kia Chúa phán qua miệng ngôn sứ Isaia: *"Này đây, Trinh Nữ sẽ thụ thai và sinh hạ một con trai, người ta sẽ gọi tên con trẻ là Emmanuel, nghĩa là Thiên-Chúa-ở-cùng-chúng-ta"* (Mt 1:23). Khi tỉnh giấc, tất nhiên Chú Giuse mau mắn làm đúng như lời sứ thần Chúa dạy và vui vẻ đón vợ về nhà.

EMMANUEL

THIÊN CHÚA Ở CÙNG CHÚNG TA
GOD IS WITH US
DIEU EST AVEC NOUS
DIO È CON NOI
GOTT IST MIT UNS
ANG DIYOS AY SA AMIN

(Is 7:14 và Mt 1:23)

Lạy Thiên Chúa, xin giúp chúng con có thể nhận biết Thánh ý Ngài trong từng biến cố cuộc đời và giúp chúng con can đảm vui nhận mà thực hiện trọn vẹn. Xin Đức Mẹ Maria và Đức Thánh Giuse giúp chúng con cũng biết sẵn sàng và mau mắn hành động như các ngài. Chúng con cầu xin nhân danh Thánh Tử Giêsu, Đấng cứu độ chúng con. Amen.

TRẦM THIÊN THU